

Skarga wniesiona w dniu 30 marca 2009 r. — B Antonio Basile 1952 i I Marchi Italiani przeciwko OHIM — Osra (B Antonio Basile 1952)

(Sprawa T-134/09)

(2009/C 141/100)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: B Antonio Basile 1952 (Giugliano, Włochy), I Marchi Italiani Srl (Neapol, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Militerni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Osra S.A. (Rovereta, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą w dniu 9 stycznia 2009 r., która została doręczona skarżącym w dniu 30 stycznia 2009 r. i dotyczy postępowania R 1436/2007-2 wszczętego przez Antonia Basilego, działającego pod firmą „B Antonio Basile 1952”, przeciwko Osra S.A., w drodze której została utrzymana w mocy decyzja Wydziału Unieważnień, uwzględniająca złożony przez Osra S.A. wniosek o unieważnienie znaku towarowego „B Antonio Basile 1952”;
- stwierdzenie, że rejestracja znaku towarowego „B Antonio Basile 1952” jest ważna i skuteczna od dnia zgłoszenia lub rejestracji tego znaku;
- obciążenie OHIM wszelkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy zawierający wyrażenie „B Antonio Basile 1952” (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 462 555) dla towarów należących do klas 14, 18 i 25

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżący

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Osra S.A.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: słowny znak towarowy „BASILE” (rejestracja we Włoszech pod nr 287 030 i rejestracja międzynarodowa nr R 413 396 B) dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe unieważnienie znaku towarowego w odniesieniu do towarów należących do klasy 25

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zarzuty podniesione w niniejszej sprawie są takie same jak zarzuty podniesione w sprawie T-133/09

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2009 r. — Nexans France i Nexans przeciwko Komisji

(Sprawa T-135/09)

(2009/C 141/101)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nexans France SAS i Nexans SA (Paryż, Francja) (przedstawiciele: M. Powell, Solicitor i adwokat J.-P. Tran Thiet)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 stycznia 2009 r. w sprawie COMP/39610 — Surge;
- stwierdzenie, że decyzja Komisji o zajęciu czterech DVD-ROM i kopii całego dysku twardego znajdującego się w laptopie pracownika Nexans France, w celu ich analizy w jej pomieszczeniach w Brukseli w późniejszym terminie, jest niezgodna z prawem;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o przesłuchaniu pracownika Nexans France w dniu 30 stycznia 2009 r.;
- nakazanie Komisji zwrotu Nexans France wszelkich dokumentów lub dowodów które zdobyła ona ewentualnie na podstawie unieważnionych decyzji, włącznie z nie podlegającym ograniczeniom zwrotom: a) dokumentów dotyczących produktów nie objętych zakresem kontroli; b) dokumentów związanych z projektami dotyczącymi kabli elektrycznych i odnoszącymi się do terytoriów zlokalizowanych poza Europejskim Obszarem Gospodarczym; c) dokumentów zajętych w sposób nieprawidłowy a pochodzących z dysku twardego i DVD-ROM; oraz d) oświadczeń złożonych podczas lub opartych o przesłuchanie pracownika Nexans France;
- nakazanie Komisji powstrzymania się od użycia, dla celów postępowania w sprawie naruszenia wspólnotowych reguł konkurencji, jakichkolwiek dokumentów lub dowodów, które uzyskała ona ewentualnie na podstawie unieważnionych decyzji;
- nakazanie Komisji powstrzymania się od przekazania tych dokumentów lub dowodów (czy też ich pochodnych lub informacji opierających się o nie) innym organom ochrony konkurencji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- podjęcie takich innych i dalszych kroków, które Sąd uzna za niezbędne.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie, skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 92/1 z dnia 9 stycznia 2009 r., w drodze której Nexans S.A. i wszystkie spółki podlegające jej bezpośredniej lub pośredniej kontroli, włącznie z Nexans France SAS zostały zobowiązane do poddania się kontroli zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 1/2003 (!) (sprawa COMP/39610-Surge), także w odniesieniu do sposobu jej przeprowadzenia.

Celem uzasadnienia swych żądań skarżący podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza ich podstawowe prawa, włącznie z prawem do obrony, prawem do rzetelnego procesu, przywilejem ochrony przed samooskarżeniem, domniemaniem niewinności i prawem do prywatności. Ponadto, podnoszą oni, że, w ramach wykonywania zaskarżonej decyzji, Komisja przekroczyła zakres kontroli.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. U. L 1 s 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2009 r. — Komisja przeciwko Galorowi

(Sprawa T-136/09)

(2009/C 141/102)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: pełnomocnicy A.-M. Rouchaud- Joët, F. Mirza, wspierani przez adwokatów B. Katana i M. van der Woude'a)

Strona pozwana: Benjamin Galor (Jupiter, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od B. Galora na rzecz Wspólnoty kwoty 205 611 EUR powiększonej o odsetki ustawowe zgodnie z art. 6119 niderlandzkiego kodeksu cywilnego (DCC) naliczanych od dnia 1 marca 2003 r. do dnia otrzymania przez Wspólnotę całości należnej kwoty;
- zasądzenie od B. Galora na rzecz Wspólnoty zapłaty odsetek ustawowych zgodnie z art. 6119 niderlandzkiego kodeksu cywilnego (DCC) od kwoty 9 231,25 EUR naliczanych od dnia 2 września 2003 r. (lub alternatywnie od dnia 10 marca 2007 r.) do dnia otrzymania przez Wspólnotę całości należnej kwoty;
- obciążenie B. Galora kosztami postępowania oszacowanymi tymczasowo na kwotę 17 900 EUR powiększonej o odsetki ustawowe zgodnie z art. 6119 niderlandzkiego kodeksu cywilnego (DCC) naliczanych od dnia wydania wyroku do dnia otrzymania przez Wspólnotę całości należnej kwoty.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 23 grudnia 1997 r. Wspólnota Europejska reprezentowana przez Komisję zawarła umowę nr IN/004/97 z prof. Benjaminem Galorem i trzema spółkami o wykonanie projektu o nazwie „Self-Upgrading of Old-Design Gas Turbines in Land & Marine Industries by Energy-Saving Clean Jet-Engine Technologies” w ramach działalności Wspólnoty w dziedzinie energii jądowej (¹). Zgodnie z postanowieniami umowy Komisja wypłaciła wykonawcom zaliczkę na poczet jej wkładu do budżetu projektu. Zapłatę otrzymał szef projektu prof. Benjamin Galor.

Z uwagi na to, że wykonawcy napotkali trudności w znalezieniu współwykonawcy projektu oraz z uwagi na fakt, że nie poczyniono żadnego postępu w realizacji projektu Komisja podjęła decyzję o rozwiązaniu umowy. W piśmie do wykonawców Komisja uściśliła, że kwota otrzymana od Komisji tytułem jej wkładu do budżetu projektu mogła być jedynie

uiszczona przez nią (czy też zatrzymana przez wykonawców) w zakresie w jakim dotyczyła ona projektu i była uzasadniona w końcowym sprawozdaniu technicznym i finansowym.

Końcowe sprawozdanie przedstawione przez wykonawców nie zostało zaakceptowane przez Komisję, która rozpoczęła postępowanie o odzyskanie zaliczki.

W skardze Komisja zaznacza, że strona pozwana nie zwróciła otrzymanej kwoty, lecz, w przeciwieństwie do tego, domagała się, aby Komisja wypłaciła jej kwotę przewidzianą w umowie tytułem jej wkładu do budżetu projektu pomniejszoną o kwotę wypłaconej zaliczki. Ponadto, strona pozwana wniosła do sądów niderlandzkich powództwo o odzyskanie tej kwoty. Komisja zakwestionowała właściwość sądów niderlandzkich na podstawie zawartej w umowie klauzuli jurysdykcyjnej wyznaczającej Sąd Pierwszej Instancji jako właściwy do rozstrzygania wszelkich sporów między stronami umowy. Skarga Komisji ma na celu odzyskanie wypłaconej zaliczki. Komisja potwierdza, iż miała na podstawie postanowień umowy prawo do jej rozwiązania, z uwagi na to, że strona pozwana uchybiła swoim zobowiązaniom umownym, między innymi, dlatego że: nastąpiło poważne opóźnienie w rozpoczęciu realizacji projektu i nie było żadnego postępu w jego realizacji, strona pozwana nie była w stanie uruchomić środków technicznych potrzebnych do przeprowadzenia badań, na które przeznaczone były środki finansowe oraz sprawozdania techniczne i finansowe nie spełniały wymogów umowy.

Komisja utrzymuje w konsekwencji, że ma prawo domagać się zwrotu zaliczki.

(¹) Decyzja Rady 94/806/WE z dnia 23 listopada 1994 r. w sprawie przyjęcia specjalnego programu badań i rozwoju technologicznego, obejmującego prezentację, w dziedzinie energii jądowej (1994-1998) (Dz.U. L 334 z 22.12.1994 r., s. 87) [tłumaczenie nieoficjalne].

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2009 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-139/09)

(2009/C 141/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A.L. During pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 2003 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r., dotyczącej planów roku gospodarczego w sektorze owoców i warzyw wykonanych przez Francję, w zakresie w jakim dotyczy ona części działań zrealizowanych w ramach planu na rok gospodarczy, które zostały sfinansowane przez organizacje zawodowe;
- tytułem zarzutu ewentualnego, w przypadku gdy Sąd uzna, że żądanie stwierdzenia nieważności decyzji w części jest niedopuszczalne, stwierdzenie nieważności decyzji C(2009) 2003 wersja ostateczna.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.